

Dámy a pánové,

Dovolte mi, abych Vás co nejsrdečněji pozdravil a poděkoval Vám, že dnes můžu zde promluvit na Vaši konferenci a podělit se s Vámi o podpoře sportu a pohybové zdatnosti. Předně, Vám chci říci, že nechci nikoho poučovat, ani moralizovat, ale už jsem za svůj život hodně prožil a tak si toho hodně pamatuji. Bohužel, tento měsíc mi bude 96 let, a můj věk mi dovoluje, abych časy dobré i zlé, mohl srovnávat a hledat to, co mají společného. Víím, jak to bylo dříve, a co bylo podmínkou, když bylo nutné bojovat za naši svobodu a za to, abych tu dnes mohl být s Vámi, protože jsem voják. V minulém roce, jsme si připomněli 100. výročí vzniku Československého státu a myslím si, že můžeme z historického hlediska zavzpomínat na naše životní příběhy, ale i na to, co se podařilo a co hlavně Vás čeká v následujících letech, a to jak naučit děti, mládež, dospělé a seniory více se pohybovat a přivést ke sportu také především širokou veřejnost. Začal bych vyjádřením Vašeho předsedy a mého kamaráda Mirka Janstý, který řekl na Valné hromadě v roce 2016 „Chtěl bych ve spolupráci se státem a samosprávou přivést ke sportování co nejvíce dětí i dospělých“.

Vše co jsem zažil, můžeme poměřovat různými měřítky. Jedno měřítko je však neomylné a dokonce měřitelné. Je jim fyzická a pohybová zdatnost, kterou může člověku dávat jen sport. Bez ní by nebylo nic, čím je dnes Česká země. Bez té pohybové zdatnosti bych se nedostal do exilu.

Mámě jsem řekl, že jdu lyžovat a jí to připadalo normální, a tak jsem se dostal z domu. Díky mé fyzičce jsem se dostal po několika pokusech přes Maďarsko až do Bejrútu a do Francie, kde jsem bojoval.

Byly to pohybové dovednosti, fyzická odolnost a vytrvalost, které nám umožňovali ve stanech na Britských ostrovech přečkat období, abychom se dostali k jednotkám.

Já jsem se dostal k letectvu a pilotování právě proto, že jsem prošel fyzickými testy a kamarádi ne, protože neměli fyziku. U nás platila fyzická dovednost, odolnost, smysl pro řád, pracovat na sobě a plnit bojové úkoly. Hlavní byla také velitelská autorita, odpovědnost za sebe i za kamarády a touha vítězit. S tím je také spojený pocit národní hrdosti - smysl toho co děláme. To vše dává sport. Měl jsem mezi kamarády hodně legionářů, kteří prošli první světovou válkou a také oni potvrzovali tuto moji zkušenost.

Oni i my jsme měli základy ze Sokola, DTJ, Orla a vůbec ze sportu. Odtud jsme měli vlastnosti, které nám pomohly vítězit a zvítězit. Žili jsme v době, kdy sport byl samozřejmostí a stát sport podporoval.

Sám vznik a územní podobu našeho státu si nešlo představit nejen bez legií (ty bojovaly v zahraničí), ale i bez vojenských pluků Stráže svobody, složených hlavně ze Sokola, členů DTJ a Obce střelecké. To oni se postarali se zbraní v ruce o územní podobu a celistvost naší země. Ani civilní život bez pohybově zdatných lidí by tehdy nefungoval. Stačí připomenout třeba Skautskou poštu. To skauti tehdy roznášeli důležité poštovní zásilky a tajné depeše. Pěšky, na kolech i motocyklech zvládali stovky a stovky kilometrů, tisíce adres. To vše by bez sportovní zdatnosti nebylo, nebyl by to náš stát, jak ho známe dnes.

Přiznám se, že když vidím dnešní mladé ve věku, jako jsme byli tenkrát my, tak si myslím, že by nedošli ani do Maďarska, ani by nepřežili celé týdny ve stanu v čekání na náborové důstojníky. O samotném výcviku ani nemluví. Stejně jako o smyslu pro kolektiv, subordinaci ... o

schopnosti vyskočit ze zákopu a běžet. Natož o vůli vítězit a ve vítězství vidět smysl svého konání.

Stejná věc se týká i prosperity ekonomické a občanské. Měl jsem po roce 1945 automechanickou dílnu. Začala prosperovat. Prosperovala díky tomu, že jsem mohl do práce přibírat další pracovníky, kteří byli šikovní, vydrželi dřít. Uzdvihli kolo, měli sílu roztlačit motorku, donést bednu s nářadím a neptat se na normy pro zdvihání břemen. A hlavně, dokázali pracovat jako tým a mít společný cíl. Pamatuji si, že všichni dělali nějaký sport. Takže kolektiv měl něco, co nás stmelovalo. Při mém rozhovoru pro Českou televizi, jsem navrhoval, aby se naši představitelé státu zamysleli nad tím, aby se vrátila základní vojenská služba pro mladé aspoň na 3 měsíce, aby věděli co je pohyb, morálka a smysl pro zodpovědnost.

A pak přišel „únor“. Dílnu mi komunisti sebrali. A sportu sebrali iluze a autonomii. Sport byl zestátněn stejně jako sportovní touha a schopnost dosahovat lepších a lepších výsledků, jako snaha vítězit. Začal upadat sport i celá společnost.

Nechci hovořit o dnešku. Osobně si nemám nač stěžovat. Sám si peru, sám si vařím, sám si žehlím. Jezdím autem, někdy létám letadlem, chodím na túry. Zaplať pánbůh, nestojím náš sociální a zdravotní systém skoro nic. Ale i to je o fyzické odolnosti, zdatnosti. Jsem přitom rád, že se lidé dožívají stále vyššího a vyššího věku. Ale když jsem si byl u doktora prodloužit řidičák a pilotní průkaz a rozhlédl jsem se po čekárně, v duchu jsem se sám sebe ptal: jak kvalitně budou za třicet let žít všichni ti šedesátníci, když jim nedají řidičák na déle než na pět let, když někteří hekají už v šedesáti na záda, bez výtahu se do ordinace ani nedostanou a všichni berou nějaké léky – na tlak, na cholesterol, na bolesti zad a další. Hýbat se? To se nenaučíte ani nepřinutíte v důchodu. To musíte mít

v sobě od dětství. To je návyk, jehož základ se tvoří dokonce v předškolním věku.

Nechci končit pesimisticky, Vážím si Vašeho pozvání a děkuji, že jsem Vás mohl pozdravit a také zavzpomínat na mé historické okamžiky a poděkovat Vám, že víte jaký má sport a zdatnost význam a co je potřeba ještě udělat a co zlepšit, aby se naše společnost díky pohybovým aktivitám mohla rozvíjet.

V názvu Vašeho spolku je zachované slovo „ČESKÁ“, která odkazuje na úctu k pozitivním prvkům historie a tradice českého sportu. Klade důraz na hrdost nad významem a výsledky úspěchů českého sportu doma i v zahraničí. Česká unie sportu je pokračovatelem „Legionářských tradic“

Vážený pane předsedo,

Dámy a pánové,

Jako veterán 2. světové války jsem byl na mnoha setkáních s lidmi, kteří mým kamarádům i mně osobně děkovali. Někteří děkovali za naši odvahu bojovat, jiní za to, že jsme vytrvali, i když vítězství nebylo vůbec jasné a další za to, že jsme jim dali naději na lepší budoucnost.

Dnes bych naopak chtěl já, upřímně poděkovat Vám.

Za Vaši odvahu - že se nebojíte věci měnit k lepšímu.

Za Vaši vytrvalost - že jste se nenechali odradit nesmyslnými obviněními a nehodili jste flintu do žita.

A v neposlední řadě, že jste dali Všem Vaším členům Naději do budoucna, že se vše podaří a všechny zainteresovaná Ministerstva

pochozí, že bez podpory Státu se nedá sportovat a rozvíjet pohybové aktivity.

Závěrem bych požádal předsedu České unie sportu Mirka Janstu, aby za Českou unii sportu převzal od nás, válečných veteránů z 2. světové války, ke 100 letům vzniku Československého státu, symbol České státnosti, "Československého Lva" za rozvíjení Legionářských tradic.

Děkuji Vám za pozornost a přeji Vaší dnešní konferenci hodně pozitivních závěrů.

Sportu zdar.

genmjr. v. v. Emil Boček

veterán z 2. světové války

Praha 7. 2. 2019